

עא:

המדיר פרק שביעי כתובות

עין משפט
גד מצוה

מסורת הש"ס

יא א מ"י פ"ב מלכות
מרים הל' א טושיע
יודי מ"י רלג ספק נה:
יב ב טושיע שם סמן
רלג ספק ג וטושיע
לח"מ סמן עד ספק ה:
ג ב מ"י פ"ב שם הל' ט
מנח עשין ממ טושיע
יב מ"י רלג ספק ה:
ד ד מ"י פ"ב מל' סמן
לח"מ הלכה ו סמן
פסין מל' וסוף פל טושיע
יב מ"י רלג סמן ג
וטושיע לח"מ פ"י עד
ספק ה:
ו ו מ"י פ"ג שם
הל' ט טושיע יב שם
וטושיע לח"מ שם פ"ג ג
וספק ה:
ז ט מ"י שם הל' יב
יב וסמן שם טושיע
יב וסמן רלג וסמן רלג
פסין ו טושיע לח"מ
סמן עד ספק ד וספי ו:

תוספות ר"ד

נותן אצבע בין שיניה
יציא יריב ר' יוסי אומר
בעניות שלא נתן קצבה
כרוב עד מה אסיר עליה
הוא הוציא יריב אבל כל
נתן קצבה תמון עד אותו
הזמן ובעשירות שרגלין
כך אם לא היריה יתיר
מ"י יום אין כופין אותו
להוציא: ומה קצבה ארי
איש יריב תודיע רבה בבית
ארי יריב שנים רוח אחר
אבימי רגל שבטת ישראל
מתקטטת כרגל
ובעשירות ל' יום מיט
אמר אביי שכן אשה
שחובה מתקטטת א' ל'
יום: **תנא**: **תנא** המסיר
אשתו שלא הלך בבית
אביה בזמן שהן עמה ביום
חודש [אתרו] יקיים ב'
יציא יריב וכוון שהן
בעיר אחת רגל א' יקיים
ג' יציא ויתן כתובה פי'
יש לפרשה כגון שגור
הוא: וא"ת מה כת לו
לאסרה שלא הלך כגון
שגור כך יאסור כל מירח
שבעולם על כקונם אם
חלץ לבית אביו או תאסר
הנאה חשמישך עלי אם
חלץ לבית אביו וכן יקיים
בנדרה איתו וקיים לה איתו
ואע"פ שאין אל נדר
עיניו נפש שיוכל להפך
כגון דאמר הנתן
חשמישך עלי אסורה אם
אלך כשבעניו ויכול להפך
שאם לא הלך היה גורם
לה שלא הלך והפסדת
ותוכן אותו לנפש הלך
משו מיפך ודרך בנות
ישראל לבקר בבית אביהן
כרגל ספורי עיר: הא נפס
ק' אסרה רגל א' יקיים הא
ב' יציא יריב אימא סיפא
ג' יציא יריב א"ת ב' יקיים
אמר אביי סיפא אתאן
לכהות ר"י הוא רבא בר
עולא אמר ליק כאן
ברדופה כאן בשאניה
רדופה פי' נהגה א'
בשלושה: היריה שלא הלך
לבית האבא או לבית
הששהה יוציא יריב פי'
ספני שפעל כפניה ואם היה
טוען ספני ר"א בשא פי'
רב מוקי לה שגורו הוא
הנאה חשמישך אסורה עלי
אם הלכי וספני שגור
בשמה יוציא מיד יריב
ושמואל מוקי לה בנדרה
אשה וקיים לה איתו

הניחא לרב אלא בר אהבה דאמר בעל מפר אלא לרב הונא כ' פירוש משום עיניו נפש הוא דאמר רבי יוסי אין אלו נדרי עיניו נפש לא שלא יוכל הבעל להפך אלא שאינו מיפר משום נדרי עיניו נפש אלא מיפר הוא משום דברים שבינו לבניה והתם מפרש דניח דאי מיפר משום עיניו נפש מיפר בין לעלמו בין לאחריס אין בהם עיניו נפש לעלמו מיפר לאחריס לא מיפר וסריך הניחא לרב אלא בר אהבה דאמר בעל מיפר כן נמלא כספר ישן וכן איתא בנדרים (דף פ"ה) ו' ולא כספרים שכתוב להפך ופליגי רב אלא בר אהבה ורב הונא אלינא דר' יוסי דאמר אין אלו נדרי עיניו נפש אס מיפר משום דברים שבינו לבניה דרב אלא בר אהבה אמר מיפר דרמינה וקישוט הוו דברים שבינו לבניה ורב הונא לא תשיב כר' דברים שבינו לבניה שלא מזינו שועל כ' ולא גרסינן הביע דברים שבינו לבניה פירוש בקישוט המסיר את השער הניחא למאן דאמר כ' דל"כ הוה משמע דפליגי אס בעל מיפר בנדרים שבינו לבניה אס לאו וליחא דלא נתקל ארס שועל על כך שלא יפך בעל דברים שבינו לבניה דנרייתא היא בעל דברים כהנא דנדרים: (דף ע"ט) דמיפר ומפיק לה מדמכתיב בין איש לאשתו בין אב לבתו מלמד שהבעל מיפר דברים שבינו לבניה והתם נמי מסיק דנלמנו לקטושיה ובתשמיש המטה ותשמיש המטה הוי דברים שבינו לבניה דממוכה (בשעתא) [בשעתא] דנרייתא דנדרים (דף ע"ג):

בגון דרמינהו לקטושיה בתשמיש המטה. ואם תאמר ואמאי לא מוקי לה דתלינהו באיסור פירות ובעולם ולא יוכל להקשות ומתקטט דתאמר אי לבית שמיא כ' ונראה לרשב"א משום דלכתיב הוה קשה ליה דתקטט ומתאסר לר' יהודה יוס א': **ולא** תתקטט ולא תיאסר. פירוש והכי מצי מיפר אכל לא סריך אמאי יוציא ויתן כמנהג האילי ויטולה לטובל שלא תתקטט דל"כ לרב נמי מיקשי: **ותתקטט** ותיאסר א' **ב"ש** כ' ב'. דנלמנא עד השתא **דס"ד** שיש עיניו בקישוט ולא מלמנו בתשמיש יוציא לאלתר ויתן כמנהג שאין לה להמתין כלל ולמנוע מקישוט: **אבל** הכא נדרה איתו כו'. וא"ת ויתמתן שמה ימלא פתח להקמתו דנשאלים על ההקס דלמארי בשליטה נערה המאורסה (נדר' דף ע"ט). ואומר ר"י דאין נשאלין על ההקס אלא ביום שמשו שאמר לה קיים ליכי אכל אס עכר יום שמשו שאינו יכול להפך מתמתן שהתריס לה אינו יכול לשלול עוד ואפילו אס ממלא לומר

בבדי לטושיע. גנאי וכוון הוא לה ומתנהגה עליו: **הכא במאי עסקין**. קישוט דמתני' דהכא: **בדברים שבינו לבניה**. סס המסיר את השער: **עשפר פיר**. עשפר חור שהוא גלגל שם כלומר בדבר שהוא גלגל בו נקי הוא להשמר שאינו מוקי: **פיר**. כמו פירא דכורזי (לקמן דף ע"ט). **גומל**: אלא **הכא במאי עסקין דתלינהו לקטושיה בשמיש**. ומשום הכי מצי מיפר דלמנא מתקטטת ומתאסרת הנאה דתשמישו עליה: **כופה ומשמישו** שאינה יכולה לאסור עצמה עליו אכל יכולה לאסרו עליה שמהא היא מודעת ולא הוא כגון הנאה תשמישו עליה דלרין הוא להפך שלא יאכלנה דבר האסור לה: **ולא תתקטט ולא תאסר**. לר' יוסי כיון דאמר אין אלו נדרי עיניו נפש היאך יכול להפך ואי משום דתלינהו בתשמיש לא תתקטט ולא תאסר: **א"כ** קרו לה **מנוולת**. וכי מצוה מקטטא אישתתה דנדר זה אסרה עליו לפיכך יכול להפך משום דברים שבינו לבניה: **ותתקטט ותאסר** אי לבית שמיא. אמאי יוציא לאלתר ויתן כמנהג ומתקטט ותאסר והוה ליה כממיר את אשתו בתשמיש המטה ומתן כפרק אף על פיה לבית שמיא שמי שנתנו ולבית הלל שנתן אחת: **הכי מילי**. שיש לו שם שמה ימלא פתח לנדרו היכא דלדרה איהו: **אכל** היכא דנדרה איש ויאשיק. ולא היפך אינה יכולה לגור אלא כלל האפ"י עד שתאסר ע"י קישוט דכסרה מיסנא סני ל'י: **וכמה קצבה** כלומר אס נתן קצבה עד כמה לא כייסוף ליה להוציא: **נהניס מריח קטושיה**. שמתקטטה לפני הנדר: **בתנאי** כשפן בעיר אחרת. דרך נהס ללכת אלא כרגלים: **רגל אחר**. מציא מוקמא אגמפסא פריך הא שניס מריח: **שטועל כפניה**. בגמ"ט מפרש: **מתמם דבר אחר**. בגמרא"ט מפרש: **שפאמרי לפלוני**. בגמרא"ט מפרש: **שפסא ממלנא ומערה**. בגמרא"ט מפרש: **גימא**. דקתני שלשה יוציא הא שניס יקיים אחתן לכהנת: **רדופה**. ליתך לבית אביה תמיד שנים יוציא שאינה רדופה שנים יקיים: **דכתיב** לא גרסי: **אישי**. לשון אישות וישואין: **כדלה** כניס חמיה. שכבר ניסת וגם לכה נבעלה ואינה נושה הימנו: **איכא**

יכול לשלול אתי שפיר דודאי כשהיריה הוא מתמתן לבית הלל שנתן אשת שאין קשה לה להמתין דכסרה דשמהא מירחא רחא ולאחר מתיב תפיסם אכל הכא דסברה מייסנא סני ואינה כסורה שיתפיסם עוד לא תקטו חמיהם שמתמתן הואיל וקשה לה: **גבי** חדש ל"ג שלשה דל"כ הוה דייק עלה בגמרא כדדייק גבי רגל: **כאן** ברדופה כאן בשאניה רדופה. פירש ר"ח דרגל ראשון היא רגילה ליתך ולהגיד שנתה כניס אביה ורגל שני אינה רדופה כל כך אף ע"פ שעדיין לא הגידה שנתה ומתני' דקתני רגל אחר יקיים היינו ברדופה כרגל ראשון שלא הלכה עדיין כשום פעם אחר להגיד שנתה והא דקתני שנים יקיים כשאניה רדופה כלומר כרגל שני או שלשי של חופה שאינה רדופה אע"פ שעדיין לא הגידה שנתה והאיל ויאסרה מללכת רגל ראשון ואמי שפיר הא דגרסינן ככל הספריים דכתיב וגרסינן נמי ואמר רבי יוחנן ולפירוש הקוטרם לא גרסי דכתיב ולא גרסי נמי ואמר רבי יוחנן אלא אמר רבי יוחנן. רבינו מס: **המדיר**

6) נדרים פ"ה ב' ס: דף טו: א) (לפני פ"ה);
ד) (לפני ט"ו); ס) פסחים פ"ט ע"ג; א) פסחים פ"ט ט"ג ע"ג; י) (לפני פ"ה);
ט) (לקמן דף ע"ט);
י) (בכמהות נח: ד"ה ויחילת דלמרי כ"י מכו חזו נתן הכוונות הסודות).

תורה אור השלם

1. אני חוקה ושרי כנגדלות אז יייתי בעיני כמוצאת שלום;
2. ויהי ביום ההוא נאם ה' תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי: הוי"ב ב"ח

מוסף רש"י

כמוצאת שלום. נתחכמי עלי ומלמא שלימה לו ופסחים ח"א ולהגיד שבחה. הילך היא מקוללת בבית חמיה (פסחים).

א) נראה דל"כ פי' נהגה ליתך תמיד כשניס יוציא.